

ת"פ 39622/10/13 - מדינת ישראל נגד מ פ

בית משפט השלום בנצרת

19 יוני 2014

ת"פ 39622-10-13 מדינת ישראל נ' פ

בפני כב' השופטת עדי במביליה - אינשטיין
המאשימה
נגד
הנאשם
מ פ

נוכחים:

מטעם המאשימה: עו"ד לירן אוחיון

הנאשם: בעצמו וע"י ב"כ עו"ד מורן נירשברג מהסנגוריה הציבורית

מזר דין

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה ממש של בת זוג ותקיפה סתם של בת זוג.
2. הצדדים הגיעו להסדר טיעון שבמסגרתו תוקן כתב האישום, המאשימה הגבילה עתירתה העונשית ל-6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות ומאסר על תנאי והסנגורית תבקש להסתפק במאסר על תנאי ועונשים נלווים.
3. על פי כתב האישום המתוקן, המתלוננת והנאשם נשואים מזה שנה ושמונה חודשים וגרים ברחוב. בתאריך 11.10.13, בשעות הלילה, בביתם, התפתח ויכוח בין הנאשם למתלוננת בעקבות שימוש המתלוננת במחשב בשעה מאוחרת. הנאשם תקף את המתלוננת שלא כדין באופן שתפס אותה בידה, משך אותה, היכה בראשה, תפס אותה בחוזקה בגופה והשכיבה על ספה תוך שהוא דורש ממנה לישון. כתוצאה מהמעשים נגרמו למתלוננת חבלות של ממש: נפיחות במצח, שריטות בצוואר וסימנים כחולים בזרוע שמאל.

טיעוני הצדדים:

4. ב"כ המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר שיכול יורוצו בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי. נוכח עברו הפלילי הנקי של הנאשם, הודאתו והקושי הראייתי שהתהווה

עמוד 1

כיוון שהמתלוננת עזבה את הארץ, עתרה התובעת להטלת ענישה ברף התחתון של המתחם, כך שיוטלו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ומאסר מותנה. לדבריה, מעשי הנאשם פגעו בערכים מוגנים שונים וביניהם ההגנה על שלמות גופו של אדם, הגנה על אוטונומית הפרט ועל זכותו כי לא יופנה לעברו מלל מאיים.

5. ב"כ הנאשם טענה כי הרף התחתון של המתחם עומד על מאסר מותנה ועתרה להטלת ענישה ברף התחתון, כיוון שלעבירה לא קדם תכנון, לאירוע קדמה התגרות מצד המתלוננת, אשר היתה בגילופין, ולא נגרם למתלוננת נזק ממשי. הסנגורית הפנתה להודאת הנאשם, לנטילת האחריות ולנסיבותיו האישיות של הנאשם שהנו צעיר, ללא עבר פלילי, בעל רקע תעסוקתי יציב, עוזר בפרנסת משפחתו שבאוקראינה והנו בודד בארץ. לדבריה, המתלוננת עזבה את הארץ וכיום אין ביניהם כל קשר. ב"כ הנאשם הוסיפה כי הטלת מאסר בפועל, ולו בעבודות שירות, תפגע בנאשם באופן בלתי מידתי, שכן ככל הנראה יפוטר מעבודתו ויתקשה למצוא מקום עבודה אחר. הסנגורית הגישה מכתב המלצה ממעסיקו של הנאשם.

דין:

6. בהתאם לתיקון 113, **סעיף 40ב לחוק העונשין**, תשל"ז -1977 (להלן: "**החוק**"), העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה, בנסיבותיו, ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש שיוטל עליו.

7. **בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק**, בקביעת מתחם הענישה יש לקחת בחשבון את הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כמפורט בסעיף 40ט לחוק.

8. **בהתאם לסעיף 40 ג (ב) רישא לחוק**, בתוך מתחם העונש ההולם, יקבע העונש המתאים לנאשם בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע מעשה העבירה, כמפורט בסעיף 40 יא לחוק.

9. **בהתאם לסעיף 40 ג (ב) סיפא לחוק**, בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום לפי הוראת סעיף 40 ד לחוק או משיקולי הגנה על שלום הציבור לפי הוראת סעיף 40 ה לחוק.

קביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעקרון המנחה ולנסיבות הקשורות בביצוע העבירה:

10. כאמור, בקביעת מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

11. הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות דן הוא זכותו החוקתית של כל אדם לשמירה על בטחונו האישי, על שלמות גופו, על כבודו ושלווה נפשו, ובפרט זכותה של אישה להיות מוגנת מפני אלימות בן-זוגה. בנוסף, נפגע בנדון ערך ההגנה על שלמות התא המשפחתי.

יפים בהקשר זה דברי כבוד השופטת פרוקצ'יה בע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל:

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הנה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה וכבוד הדדי. הפרתה של ציפיה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי".

כב' השופטת ארבל קבעה בע"פ 11917/04 נורדיצקי נ' מדינת ישראל:

"בתי המשפט חזרו לא אחת על הצורך להוקיע את מעשי האלימות ולשרש תופעות אלה ממחוזותינו. אין חמור מכך שאשה לא תהא מוגנת בביתה שאמור להיות מבצרה".

ברע"פ 1107/06 יוסף עיד נ' מדינת ישראל, הדגיש כב' השופט ג'ובראן:

"כעולה מסעיף 382(ג) לחוק העונשין...המחוקק התייחס בחומרה לתקיפת בן-זוג ומשכך הכפיל את העונש בגין עבירה זו לעומת עבירה של תקיפה "רגילה", כאמור בסעיף 380 לחוק העונשין".

כב' השופט חשין קבע בע"פ 8314/03 רג'אח סיהדבן עווד נ' מדינת ישראל:

"בית המשפט חייב להעלות תרומתו הצנועה במלחמה הקשה שיש לחברה בישראל, באלימות הגוברת והולכת ברחובות ובבתים, ותרומה זו תמצא ביטויה בעונשים החמורים ששומה עליהם על בתי המשפט לגזור על מעשי אלימות שפשו במקומותנו כמגיפה. עלינו למוד את הרחמים שבליבנו כמידה הראויה להם, והרי ידענו כי, כל מי שנעשה רחמן במקום אכזרי בסוף נעשה אכזרי במקום רחמני יצא הקול מבית המשפט, וילך מקצה הארץ ועד קצה. יצא הקול וידעו הכל כי מי שיורשע בעבירות אלימות יישא בעונש חמור על מעשיו...והעונש יהיה על דרך הכלל, כליאה מאחורי סורג ובריח, וככל שיעצם מעשה האלימות כך תארך תקופת המאסר".

12. את מידת הפגיעה בערך המוגן, ניתן לבחון בראי נסיבות ביצוע העבירות דנן.

המדובר בעבירות אלימות במשפחה, אותן ביצע הנאשם כלפי המתלוננת בהיותה אשתו.

המעשים משקפים חומרה ממשית, שכן הנאשם תפס בידיה של המתלוננת ומשך אותה מעמדת המחשב בה ישבה, ולאחר מכן, הלם בראשה של המתלוננת, תפס בחוזקה בגופה והשכיבה על הספה כשהוא דורש ממנה לישון.

על עוצמת האלימות ניתן ללמוד מן החבלות שנותרו על גופה של המתלוננת: נפיחות במצח, שריטות בצוואר

מן הפן המקל, עסקינן באירוע יחיד, שנמשך זמן לא רב, החבלות אינן מן החמורות ואין מדובר במסכת אלימות מתמשכת או באירוע אלים שקדם לו תכנון.

התובעת, בטיעוניה בכתב טענה כי המעשים "הסבו נזק רב לנפשה של המתלוננת" אולם קיומו של נזק נפשי לא נרשם בכתב האישום ואף לא הוכח בדרך אחרת. בנוסף, טענה התובעת כי האירוע התרחש "בעקבות רצון הנאשם לשלוט במתלוננת כאילו היא רכושו שלו", אולם גם זו מסקנה שקשה להסיקה מעובדות כתב האישום המתוקן ולא הוכחה ע"י המאשימה. משכך, לא ניתן לקבוע על בסיס טענות אלו, ממצאים לעניין העונש.

הסנגורית טענה כי לאירוע קדמה התגרות מצידה של המתלוננת, אשר היתה באותה עת בגילופין והנאשם ניסה למנוע ממנה לצאת מביתם ולהיפגע, אך הנאשם הודה כי אין המדובר במעשים המגיעים לכדי הגנה עצמית. בהתאם **לסעיף 40(ג) לחוק העונשין** "בית המשפט יקבע כי התקיימה נסיבה מקילה הקשורה בביצוע העבירה אם היא הוכחה ברמת ההוכחה הנדרשת במשפט אזרחי". הסנגורית לא הביאה כל ראיה לעיגון טענתה ושעה שהטענה לא הוכחה אף ברמה הנדרשת במשפט אזרחי, לא ניתן לקבוע על בסיסה ממצא המקל עם הנאשם.

יחד עם זאת, כעולה מכתב האישום המתוקן, האירוע מקורו בויכוח בין הנאשם לבין המתלוננת שהתפתח והסלים לכלל אירוע אלים.

בנסיבות האמורות, מידת הפגיעה בערך המוגן הינה ברף הנמוך-בינוני.

13. **מדיניות הענישה הנוהגת:** במקרים דומים הוטלו עונשי מאסר שבין מספר חודשי מאסר בפועל, אשר יכול וירוצו בעבודות שירות, לבין שנה. עם זאת, לא אחת הסתפקו בתי המשפט במאסר מותנה או צו מבחן. במסגרת שיקולי הענישה נשקלו נסיבות ביצוע העבירות, תדירותן, תוצאותיהן, עמדת המתלוננת, האם בני הזוג נפרדו/מעוניינים לשקם יחסיהם, עבר פלילי, הליך טיפולי והמלצת שירות המבחן:

א. רע"פ 1923/11 **גזאל חטיב נ' מדינת ישראל**: נדחתה בקשת רשות ערעור על עונש של 12 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלוים, שהוטלו בגין אלימות ואיומים כלפי בת זוג לאורך 5 חודשים. בני הזוג התגרשו ואף עשו "סולחה". לנאשם עבר נקי. בימ"ש שלום דן את הנאשם ל-6 חודשי עבודות שירות וביהמ"ש המחוזי העמיד העונש על 12 חודשי מאסר.

ב. רע"פ 4140/10 **גסאן חביב אללה נ' מדינת ישראל**: נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע במספר ארועי אלימות כלפי בת זוגו וגרימת חבלות של ממש כמו גם תקיפה סתם של בת זוג ואיומים. בית משפט השלום הטיל על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלוים. תסקיר חיובי וממליץ על טיפול. המתלוננת ביקשה שלא למצות עמו את הדין. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה.

ג. רע"פ 1826/11 **סולומון אהרון נ' מדינת ישראל**: נדחתה בר"ע על עונש של 9 חודשי מאסר בפועל בגין תקיפת בת זוג תוך גרימת חבלות של ממש ואיומים, לאחר שבמהלך ויכוח דחף הנאשם את בת זוגו מהחלון ונגרמה לה נפיחות ליד העין, נפיחות ביד ושטף דם בשפה. לנאשם שתי הרשעות קודמות בתקיפת בת זוג גם במערכת יחסים קודמת, בהתאם לתסקיר מערכת היחסים מאופיינת בהתנהגות אלימה משני הצדדים כשגם המתלוננת נהגה כלפי הנאשם באלימות, שירות המבחן המליץ על מאסר, לאחר כישלון הליך טיפולי.

ד. רע"פ 4311/13 **פלוני נ' מדינת ישראל**: נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בתקיפת בת זוג וגרימת חבלות של ממש בצווארה, עקב חניקתה עד לאובדן הכרה. כתב האישום כלל מספר אישומים אך בסופו של יום הורשע הנאשם באישום אחד בלבד. המתלוננת והנאשם גרושים ולנאשם עבר נקי. בבית משפט שלום הוטלו על הנאשם 14 חודשי מאסר בפועל ובבית המשפט המחוזי קוצרה תקופת המאסר ל-8 חודשים.

ה. רע"פ 8323/12 **שוקרון נ' מדינת ישראל**: נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בתקיפת בת זוג עמה התגורר 5 חודשים, ע"י מתן אגרוף בצלעות ושבירת צלע. המדובר באירוע בודד. המתלוננת הביעה חשש מפני הנאשם וקיימת הרשעה קודמת בתקיפת בת זוג אחרת, אך התסקיר חיובי ומצביע על הליך שיקומי. בימ"ש שלום הטיל על הנאשם 6 חודשי עבודות שירות, אך בביהמ"ש המחוזי הועמד עונש המאסר על 8 חודשים.

ו. רע"פ 6821/08 **מסרי נ' מדינת ישראל**: נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בתקיפת בת זוג וגרימת חבלות של ממש. הנאשם דחף, הכה את המתלוננת באגרופים ובבעיטות, משך בשערה, הטיח ראשה בקיר עד שהתעלפה וחשה כאב בבטן. עברו אינו מכביד. שירות המבחן המליץ על מאסר על תנאי. הוטלו עליו 8 חודשי מאסר בפועל.

ז. רע"פ 4149/10 **סוהיל קנאנבה נ' מדינת ישראל**: נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בתקיפת בת זוג וגרימת חבלות של ממש - המטומה בעין, המטומה באוזן, נפיחות והמטומה מעל הלחי ושפשופים ושטף דם בזרוע. כל זאת בשל ויכוח עקב רצון האשה לעזוב את הבית לבית הוריה. מדובר באירוע אחד והנאשם היה שתוי. שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית אך המליץ על מאסר מותנה ודיווח כי בתם של בני הזוג נפטרה, נערכה סולחה ביניהם והם חיים בשלום מזה שנה וחצי. בימ"ש השלום הטיל 10 חודשי מאסר בפועל ובבית המשפט המחוזי הוטלו 7 חודשי מאסר בפועל.

ח. רע"פ 733/07 **מאג'ד הייב נ' מדינת ישראל**: נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בתקיפת בת זוג וגרימת חבלות של ממש ואיומים. בעל עבר פלילי גם בתקיפת בת זוג ותסקיר שירות המבחן שלילי כיון שלא נטל אחריות. הוטלו על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל בין כתלי הכלא ומאסר מותנה.

ט. רע"פ 1107/06 **יוסף עיד נ' מדינת ישראל**: נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בשתי עבירות של תקיפת בת זוג וגרימת חבלות של ממש - שטפי דם, חתך באצבע ושריטות בגוף. אדם נורמטיבי, ללא עבר פלילי, בני הזוג נפרדו מאז האירועים. נדון למאסר על תנאי והתחייבות.

י. ת"פ (נצ') 218/03 **מדינת ישראל נ' חברצ'וב אנדריי**: הוטלו 10 חודשי מאסר בפועל בגין תקיפת בת זוג וגרימת חבלות של ממש, קרע בכליה והמטומות בשפתיים ובמותן. עבר טיפול בעמותת אפשר, ללא הרשעות קודמות, המתלוננת עוינת ותסקיר שירות המבחן המליץ על צו מבחן.

יא. עפ"ג (מרכז) 58135-12-13 **מחמוד בדיר נ' מדינת ישראל**: הוטלו 5 חודשי עבודות שירות וכן צו מבחן ועונשים נלווים על המערער שנדון בגין איומים ותקיפת בת זוג וגרימת חבלה ממש - שפשופים והמטומות. הנאשם היה במעצר במשך חודשיים, בן 27, פרט להרשעה בתכנון ובניה עברו הפלילי נקי, המתלוננת מתכוונת לשוב לגור עמו, שירות מבחן המליץ על מאסר מותנה וצו מבחן, לאחר שעבר תהליך טיפולי ארוך בשירות המבחן.

יב. עפ"ג (מרכז) 47258-05-13 **י.פ. נ' מדינת ישראל**: נדחה ערעור על עונש של 3 חודשי עבודות שירות ועונשים נלווים, בגין תקיפת בת זוג וגרימת חבלה של ממש, נסיון לתקיפה סתם ושיבוש מהלכי משפט. למתלוננת נגרם סימן אדום על צווארה וסימנים כחולים על רגליה. הנאשם והמתלוננת גרושים, עבר נקי, ארוע יחיד, תסקיר חיובי, עבר הליך טיפולי.

יג. ת"פ (נצ') 9417-01-13 **מדינת ישראל נ' נסר קאסם**: הוטלו 7 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים בגין תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג ותקיפה סתם של בת זוג, לאחר שמשך בשערה, זרקה על השולחן וקיבלה מכה בראש. נגרמו לה חתך בראש והמטומה בכתף.

יד. ת"פ (פ"ת) 29377-11-12 **מדינת ישראל נ' ראובן מזרב**: הוטלו 10 חודשי מאסר בפועל על הנאשם שתקף את בת זוגו ע"י משיכה בשערה, בעט בה והכה אותה באגרופיו, גרם המטומות בירך. בעקבות ויכוח בין בני הזוג. בני הזוג מתכוונים להתגרש. עבר לא מכביד, אין בעברו הרשעה באלימות במשפחה ועבירת אלימות אחרונה משנת 2001.

טו. ת"פ (פ"ת) 43263-11-12 **מדינת ישראל נ' פלוני**: תקיפת בת זוג וגרימת חבלות של ממש - סימנים אדומים בפנים וכן איום כלפי שוטר. שתי הרשעות קודמות בגין אלימות כלפי בת זוג. על תיק זה הוטלו 4 חודשי מאסר בפועל, הופעל במצטבר מאסר מותנה למשך 6 חודשים, סה"כ ריצה 10 חודשי מאסר בפועל.

טז. ת"פ (חי') 8656-03-12 **מדינת ישראל נ' גרמאו אספה**: בגין תקיפת בת זוג עם חבלות של ממש - נפיחות ופצע בשפה, הוטלו על הנאשם 6 חודשי עבודות שירות וצו מבחן עם עונשים נלווים. עבר נקי. הודה מיד. המתלוננת אינה מעוניינת שיכנס לכלא ושירות המבחן ממליץ על צו מבחן ועונש מותנה.

14. עיינתי בפסיקה שהוגשה ע"י ב"כ הנאשם, אולם לא ניתן להשליך מפסיקה זו לענייננו, שכן במרביתם הורשעו הנאשמים בעבירה שונה של תקיפה סתם, ללא חבלות של ממש, ובמקרים בהם נסיבותיהם האישיות של הנאשמים שונות.

15. בהתחשב בחומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, בנסיבות ביצוען, במידת אשמו של הנאשם, בערכים החברתיים שנפגעו, במידת הפגיעה בהם ובמדיניות הענישה הנוהגת, מתחם העונש ההולם למעשה העבירה, בנסיבותיו, נע בין מאסר בפועל למשך מספר חודשים, אשר יכול וירוצה בעבודות שירות, לבין מאסר בפועל למשך 12 חודשים ועונשים נלווים.

16. לאחר ששמעתי טיעוני הצדדים ובחנתי את נסיבות המקרה, לא מצאתי כי במקרה זה יש מקום לחריגה ממתחם העונש ההולם ולכן אקבע את העונש המתאים לנאשם בתוך המתחם ותוך התחשבות בעתירתם

העונשית של הצדדים, כעולה מהסדר הטיעון.

העונש המתאים לנאשם בראי הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות:

17. כאמור לעיל, בגזירת העונש המתאים לנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, רשאי בית המשפט להתחשב בקיומן של נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

18. הנאשם יליד 30.07.80 ועברו הפלילי נקי.

19. הסנגורית המלומדת טענה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, המצדיקות התחשבות. מדבריה עולה כי הנאשם צעיר, ללא עבר פלילי, בעל רקע תעסוקתי יציב, ללא אינדיקציה להתנהגות עבריינית, שחי לבדו בארץ, ללא מקורות תמיכה, מפרנס משפחתו השרויה במצוקה כלכלית באוקראינה, הוא עצמו במצב כלכלי דחוק ואבדן מקום עבודתו יותירו ללא מקור פרנסה.

20. הסנגורית הגישה מכתב המלצה ממעסיקו של הנאשם, לפיו הנאשם עבד מיום 1.4.13, למשך תקופה לא ידועה, בחברת ..., ובמהלך עבודתו מילא תפקידו לשביעות רצון מנהליו, במסירות ומקצועיות וגילה יחסי אנוש ועבודה טובים עם עמיתיו.

21. ב"כ הנאשם טענה בישיבת יום 28.01.14 כי הנאשם יאבד מקום עבודתו, יפוטר, אם ידון לעבודות שירות, אולם למרות דחיית הדיון להשלמת טיעוני הצדדים לעונש, לא הונח בפניי עד עתה כל מסמך ממקום העבודה או ממקור אחר, המעגן את טענתה זו.

22. הנאשם הודה במיוחס לו בכתב האישום המתוקן ולכן מתחם הענישה נובע מן העובדות בהן הודה והורשע. עם זאת, אין להתעלם מכך שמדובר בהסדר טיעון שבבסיסו ניצבת עזיבת המתלוננת את הארץ. לעזיבתה השלכות מהותיות על יכולתה של המאשימה להוכיח את עיקרי האישום מחד, ועל יכולתו של הנאשם להוכיח את הנסיבות המקלות שבמסגרתן בוצעו העבירות דנן מאידך. ב"כ המאשימה טענה כי אלמלא הודה הנאשם, היתה דואגת שהמתלוננת תשוב ארצה למתן עדות, אך בנסיבות שנוצרו, אין מחלוקת כי קיים קושי בהבאת המתלוננת לעדות מחו"ל, ולמצער יידרש מן המתלוננת מאמץ ניכר לשם הגעה לארץ למתן עדות.

בהתחשב בנסיבות החריגות כאמור, יש לייחס משמעות מיוחדת להודאת הנאשם ולאחריות המלאה שנטל על מעשיו, וליתן להודאתו משקל מהותי לקולה בעת הטלת העונש המתאים. התנהגותו של הנאשם בהקשר זה מעידה על הפקת לקחים עצמאית, חרטה כנה ונטילת אחריות.

23. ב"כ הנאשם טענה כי בני הזוג נפרדו ואין ביניהם כל קשר והתביעה לא טענה אחרת.

24. בהתחשב בנסיבותיו המיוחדות של תיק זה, אכבד את הסדר הטיעון, שבמסגרתו הגבילה התביעה את עתירתה

העונשית לששה חודשי מאסר בעבודות שירות. לאחר ששמעתי טיעוני הצדדים ובחנתי מכלול השיקולים לחומרה ולקולה, הנני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

א) הנני מטילה על הנאשם מאסר בפועל אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות לתקופה של 4 חודשים, בניכוי תקופת מעצרו מיום 12.10.13 עד 03.11.13.

עבודות השירות תבוצענה במשטרת עפולה.

בתאריך 21.07.14 בשעה 08:00 יתייצב הנאשם לתחילת ריצוי עבודות השירות, במפקדת מחוז הצפון, יחידת עבודות השירות, שברחוב הציונות 14, טבריה.

הנאשם מוזהר מפני הפסקה מינהלית או שיפוטית של עבודות השירות שיביאו לריצוי המאסר בין כותלי הכלא, בהתקיים התנאים המפורטים בסעיף 51ט ו/או 51 לחוק העונשין.

עוד מוזהר הנאשם כי אין לשתות אלכוהול או לעשות שימוש בסמים במהלך העבודה ואין להגיע לעבודה לאחר שתיית אלכוהול או לאחר שימוש בסמים, שכן התנהגות מסוג זה תהווה עילה להפסקה מנהלית ולריצוי יתרת העונש במאסר בין כותלי הכלא.

ב) הנני מטילה על הנאשם 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור עבירה מן העבירות בהן הורשע או כל עבירת אלימות מסוג פשע.

ג) הנני מטילה על הנאשם 3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור עבירת אלימות מסוג עוון.

ד) הנני מחייבת את הנאשם לחתום על התחייבות בסך 3,000 ₪ שלא יעבור במשך שלוש שנים מהיום עבירת אלימות במשפחה. אם לא יחתום על ההתחייבות תוך 7 ימים, ייאסר למשך 14 ימים ומאסרו ירוצה במצטבר לכל מאסר אחר שהוטל עליו.

לאור נסיבותיו האישיות של הנאשם, כפי שהוצגו ע"י ב"כ הנאשם, ובהתחשב בעונש שהוטל, לא יוטל קנס.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בנצרת תוך 45 ימים.

המזכירות תשלח העתק מפרוטוקול הדיון לממונה על עבודות השירות.

ניתן והודע היום כ"א סיוון תשע"ד, 19/06/2014 במעמד הנוכחים.

